

SANT ESTEVE, SANT NICOLAU

La plata de canelons davalla damunt dels estalvis, sobre les estovalles de fil, amb el silenci reverend del taüt que s'amolla a la fossa. L'olor lletosa de la beixamel s'escampa per tots els racons del menjador, guarnit de grèvol i lluentons.

Els cossos es drecen, per torns, a les demandes obligades: Quants te'n poso? ...Aquests torradets, o els més blancs? ...En vols gaire, de beixamel?

Les respostes, mudes. Lleus assentiments acompanyats de gestos imprecisos. La remor fangosa dels coberts esventrant el farcit, que s'emboca amb avidesa. Les glopades de vi, espesses. La tosseta.

—Em recorden molt la iaia— diu la Rut, enrojolada i amb les galtes plenes.

Tots assenteixen, capcots, alleujats pel silenci que es trenca.

—Feia anys que no sortien tan bons.

—Joan, si vas a la cuina porta més pa... I treu la cassola del forn, sinó el rostit queda eixarreït.

Els plats tornen a ser plens. Sempre són plens.

Les barres mai no s'aturen. Pugen, baixen, pugen, baixen, pugen, baixen...

A les vores dels plats s'hi amunteguen els ossos rosegats i els pinyols de pruna. Les restes del festí.

L'avi, encara amb la cinta negra al braç, esbocina els torrons a cops de mà de morter i n'arreglera els trossos a la safata.

Algú engega el televisor, arraconat entre el pessebre i el tió. A la pantalla, damunt l'escenari i custodiat per l'estol de muses modernistes, un cor de nens canta el *Saint Nicolas* de Britten.

*Starving beggars howl their cry / snarl to see us spurring by*¹

Sobre la taula, precedit d'un cabdell de mirades fugisseres, hi apareix, gastat i esgrogueït, el pot de les neules.

*Let us share this dish of meat / Come, my friends, sit down and eat!*²

Amb molta cura, la llauna passa de mà en mà i cadascú en pren una.

*See! Three boys spring back to life...*³

Es tanca el cercle. El pot, ara buit, torna al mig de la taula. Silenci...

Alleluia! Alleluia!

Tot s'ha acabat. Els convidats venten el seu alleujament damunt el front perlejat de la Laia que, amb la mirada sobtadament perduda, sosté la neula més curta.

L'observen decebuts, fatigats. Tan menuda i esquifida! Ja és mala sort!

*...who, slaughtered by the butcher's knife*⁴

Tenen tot un any per engreixar-la.

1 Mendicants mig morts de fam fan sentir els seus llargs udols;

2 Au, compartim el plat de carn, Au, amics, seiem tots junts!

3 Mireu! Tres nens tornats al món...

4 ...que, degollats pel ganivet del camisser Traducció: Salvador Oliva